pöllul! — Kaewage agga süggawaste, kül teie siis rahha potti kätte sate, nönda kui need pojad, kellele issa surma-wodil enne kui keletumaks läks, ütles: „Waatke lapsed, ma jättan teile üht kauniſt rahha auko pärrandusseks, mis meie wina-mäel seisab.“ — Kos kohhas? küsſisid pojad ühhest suust, agga wanna issa tömbas raskeste inge ja kostis nattukese aja pärrast maddala healega: „Kaewage! kaewage! Liggijöudnud lahkumise silma pilk tömbas issa kelepaelad äkkitselt nönda kangeks, et ennam sönna suust wälja ei tulnud; wanna taat maigutas paar korda suut, näitas käega ta eitis siis rahholist inge. Sai wanna issa surnukirst auda ja mattukse piddo löppetud, siis töttasid pojad ühhel nõul wina-mäele rahha auko otsima, kos nemmad köigest wäest kaewama akkasid, ei rohho jurekest egga kiwwi killokest ligutamata ei jätnud: siiski ei juhtund rahha-auk meestele kätte. Teisel aastal kaswid wägga kennad kobbarad wina-mäel, mis kolme wörra wina andsid; agga kui wina marjad ärra korjatud, läksid mehhed teistkorda rahha auko otsima, kaewasid weel süggawamaste maa pinda läbbi, et kül nad middagi ei leidnud. Agga wata immet! ollid nemmad minnewal aastal rohkeste wina-marjo sanud, saiwad nemmad tännawo weel ennam, nönda et köik nabri-

rahwas sedda immeks panni. Kui kolmandamal ning neljandamal aastal sesamma suggune önnistud luggo meestele rahha-augo otsimise järrel sündind, siis märkasid nemmad, mis önnis issa neile tahtnud üttelda. — Sedda möistes wötsid mehhed ühhel mēlel nõuks, wina-mägge igga aasta ni süggawaste läbbi kaewada, kui sedda rahha otsides ollid teinud, ja töeste, Jummal önnistas nönda ausa meeste kätte töö, et nemmad rikkaks said.

Igga tallomees, kes oolega omma põldo wöttab arrida, leiab rahha auko pöllult, nönda kui wina-mäe-pärrijad sedda wina-mäelt leitsid. Wötke korraperrast künda ning aastada, köik umbrohho jured ja mättad wälja kiskuda, rohkeste sönnikut sisse panna, kül siis põld leiba annab ja mitme kordselt wilja kannab. — Jäwad ölled ning einad mümata, siis wõib rohkem lojust piddada, mis läbbi suisel ajal mönda rubla rahha wõi-mümisega sisse tulleb ja weel süggisel peälegi lehma mullikas ehk ärja wärs turrule wõib wia. Nisammoti peab nõukas maja mees märra ooſt piddama ja isse warsast noort obbost kaswatama, sest obbose ostmine kullutab wägga palju rahha; agga kes obbose jälgo jõub kaswatada, se saab nihästi obbose tallist kui welkse lautast rahha koppi-

Tarto- ja WÃ ƒÂurroma Kalender 1842, lk. 24